

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/126/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203310
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6718203310.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: H. D., K.. D., X.. XX.XX.XXXX, L. J. XXX, XXX XX Y., občan SR, zast. Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou so sídlom Zakvášov 1519/55, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 452, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 1 430,73 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 430,73 Eur spolu s úrokom z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 1 430,73 Eur od 09.09.2017 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.05.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1 430,73 Eur spolu s úrokom z omeškania v miere 5 % ročne zo sumy 1 430,73 Eur od 09.09.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a to na tom právnom a skutkovom základe, že žalobca (pozn. súdu v žalobe uvedené ako žalovaný) požiadal žalovaného ako veriteľa o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný mu predložil na podpis Žiadosť o poskytnutie úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorý vyplnil agent žalovaného a žalobca ho dňa 19.02.2014 podpísal s podmienkami úveru : poskytnutá čiastka (úverový limit) 1 500 Eur; splatnosť úveru 42 mesiacov; mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 Eur; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3 375,54 Eur; predpokladaná RPMN za úver 70,01 %; ročná úroková sadzba úveru 70,01 %; priemerná RPMN za úver 46,30 %; poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur. Žalovaný následne schválil žalobcovi revolvingový úver (bod 6 žiadosti/zmluvy) s podmienkami úveru : poskytnutá čiastka (úverový limit) 1 500 Eur; splatnosť úveru 42 mesiacov; mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 Eur; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3 375,54 Eur; RPMN za úver 69,01 %; ročná úroková sadzba úveru 70,01 %; priemerná RPMN za úver 46,30 %; poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %. Súčasťou žiadosti/zmluvy bol aj bod 8, ktorý obsahuje Dohodu o poskytnutí služby, na základe ktorého sa žalovaný zaviazal žalobcovi poskytnúť „službu“ spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch splátok úveru, pričom žalobca sa zaviazal za túto „službu“ zaplatiť žalovanému odplatu 215,75 Eur, splatnú v deň uzavretia zmluvy, pričom bod 8.4 zároveň obsahuje dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok dlžníka a veriteľa. Žalobca má za to, že zmluva nespĺňa zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne absentuje : údaj o konečnej splatnosti úveru; údaj o výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; údaj o splatnosti jednotlivých splátok zahŕňajúc prvú a poslednú splátku a údaj o presnej výške úveru, nakoľko žalovaný skutočne vyplatil žalobcovi len sumu 1 284,25 Eur,

pričom žalobca má za to, že dohoda obsiahnutá v bode 8 žiadosti/zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko vyjadruje finančný záväzok žalobcu ako spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu reálne nie je dodané, resp. nemusí byť nikdy dodané a ktoré slúži len záujmom žalovaného. Rovnako tak žalobca považuje dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca ďalej poukázal na nesúlad ohľadom výšky RPMN v bode 5 (70,01%) s údajom o RPMN v bode 6 (69,01 %), čo je v zmysle § 44 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka nutné považovať za neplatné dojednanie, nakoľko návrh žalobcu nebol žalovaným prijatý bezvýhradne. Taktiež žalobca poukázal na nesprávnosť výpočtu RPMN, nakoľko nevychádzal zo skutočnej výšky poskytnutých peňažných prostriedkov, kedy pri skutočnej výške poskytnutých prostriedkov výška RPMN predstavuje až 92,98 %. Nesprávny výpočet RPMN vyplýva tiež z toho, že výška úrokovej sadzby je vyššia ako výška RPMN. Žalobca ďalej poukázal na neprimeranú výšku ročnej úrokovej sadzby 70,01 %, ktorá podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, kedy priemerná výška ročnej úrokovej sadzby podľa NBS bola 10,58 % ročne. Vzhľadom na uvedené sa úver podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov a keďže žalobca zaplatil žalovanému do 08.09.2017 celkom sumu 2 714,98 Eur, rozdiel - žalovaná suma 1 430,73 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktorej zaplata sa žalobca domáha, ako aj úrokov z omeškania od 09.09.2017 do zaplata.

2. K žalobe žalobca priložil Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. zmluvy XXXXXXXXXXX, podpísanú zo strany žalobcu 19.02.2014 a zo strany žalovaného 25.02.2014 (ďalej len ako „Úverová zmluva“); nepodpísané Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT SLOVAKIA, s.r.o., platné 02/2014 (ďalej len ako „Zmluvné dojednania“); Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 25.02.2014 (ďalej len ako „Oznámenie o schválení úveru“); Kartu klienta; výpočet RPMN z webovej stránky Finančné kalkulačky a Priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) za rok 2014 (ďalej len ako „Prehľad priemerných úrokových sadzieb podľa NBS“).

3. Tunajší súd dňa 07.06.2018 vydal platobný rozkaz, voči ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal vecne odôvodnený odpor, v ktorom uviedol, že tvrdenia žalobcu odporujú ustanoveniam upravujúcim vznik úverovej zmluvy. Všeobecne platí, že pre to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto nie sú dodržané, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t.j. fakultatívne), potom absencia takýchto dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné a ich nedodržanie nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu úverovej zmluvy ustanovuje § 493 Obchodného zákonníka. Podstatné pre konanie je ustanovenie čl. 2 ods. 2.1 Zmluvných dojednaní, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a v zmysle ktorých „Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o RU. Zmluva o RU je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1 a Spoludlžníka 2 a Veriteľa. Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti Dlžníka splácať úver výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere, pričom výška úrokovej sadzby a RPMN nebude vyššia než v prípade úveru požadovaného Dlžníkom v bode 5 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany Veriteľa“. V čase podania žiadosti o úver si zmluvné strany stanovili, že žiadosť bude považovaná ako maximálna možná s poukazom na výšku a parametre žiadaného úveru a následne po zhodnotení bonity a schopnosti splácať predmetný úver bude žiadateľovi poskytnutý úver v takej výške, ako žiadal, resp. nižšej. Rozdiel je medzi údajmi o RPMN, pričom samotný údaj o RPMN sa objektívne dohodnúť nedá. Zákon o spotrebiteľských úveroch a ani iné predpisy neurčujú, že údaj o RPMN bude „dohodnutý“. Ak by žalovaný uviedol údaj o RPMN zhodný s údajom o RPMN v bode 5, porušil by Zákon o spotrebiteľských úveroch. K žalobcom vytykaným nedostatkom zákonných náležitostí Úverovej zmluvy žalovaný uviedol, že tvrdenia žalobcu o bezúročnosti úveru sú nesprávne a poukázal na závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017. Bezúročným môže byť úver len vtedy, ak ide o náležitosť, ktorej neuvedenie je spôsobilé objektívne spochybniť rozsah záväzku spotrebiteľa. Rozsah záväzku spotrebiteľa definujú iné ukazovatele: celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť; RPMN a výška úveru. Úverová zmluva je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v Úverovej zmluve, ale aj v Zmluvných dojednaniach, ktoré sú podľa čl. 13 Úverovej zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť Úverovej zmluvy. Z ustanovenia čl.

4 ods. 4.5 Zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu. Podľa čl. 9 ods. 9.1 Zmluvných dojednaní je Úverová zmluva uzatvorená na dobu neurčitú. Termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Zákonný pojem „termín konečnej splatnosti“ nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu. Oznámenie obsahuje tiež údaj o dátume prvej splátky. Termín konečnej splatnosti vyplýva z článku 4 bod 4.5 Zmluvných dojednaní, v zmysle ktorého dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v Oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Ustanovenie bodu 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami a o takýto typ úveru v danom prípade nejde. Žalovaný ďalej poprel tvrdenia žalobcu o neuvedení presného údajov o výške úveru. Suma úveru 1 500 Eur bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vypořádania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. Žiadna právna úprava neurčuje, že pojem „poskytnutie úveru“ je rovnocenný či dokonca synonymom „vyplatenia úverových peňažných prostriedkov“. Pokiaľ ide o Dohodu o poskytnutí služby, samotná dohoda nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik Úverovej zmluvy a túto dohodu žalobca uzatvoril nemusel a opak ani netvrdil a ani nepreukázal. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpísaná a táto dohoda je aj individuálne rozlíšená od ostatného obsahu Úverovej zmluvy a preto je individuálne dojednaná v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Poskytnutie odkladu splátok predpokladá iniciatívne konanie dlžníka a preto iba na základe toho, že žalobca svoje právo nevyužil, sa nemožno domáhať neprijateľnosti takéhoto dojednania. Žalovaný ďalej poprel tvrdenie žalobcu, že výsledná RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba, pričom poukázal na výpočet RPMN podľa matematického vzorca v zmysle prílohy k Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný tiež poprel tvrdenia žalobcu o neprimeranej výške odplaty, nakoľko žalobca nedôvodne porovnával štatistické údaje iného poskytovateľa úverov a žalobca nerešpektoval rozdielnu právnu úpravu v období uzatvorenia zmluvy. V zákone bolo výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti, čo žalobca vôbec nerešpektuje. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne. Poukázal na to, že obvyklá výška odplaty v danom období bola 46,30 % a táto nebola podstatne prevýšená, nakoľko podľa súdnej praxe sa za podstatné prevýšenie odplaty považuje navýšenie o 25 - 27 %. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal platobný rozkaz zrušiť a žalobu zamietnuť a zaviazat žalobcu na náhradu trov konania.

4. K odporu žalovaný priložil príklad výpočtu RPMN k Úverovej zmluve; ďalej Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere podpísané žalobcom dňa 19.02.2014 (ďalej len ako „Štandardné európske informácie“) a Reprezentatívny príklad výpočtu RPMN.

5. V replike doručenej tunajšiemu súdu dňa 30.08.2018 žalobca zotrval na svojej argumentácii a poukázal na to, že v procese uzatvárania zmluvy bol nesúlad medzi RPMN uvedený v žiadosti (bod 5) a v zmluve (bod 6). Pokiaľ ide o návrh a jeho prijatie, musí ísť o vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle dvoch zmluvných strán, inak platná zmluva nevznikne. Z právneho hľadiska je irelevantné, že údaj o RPMN v bode 6 je pre spotrebiteľa (žalobcu) výhodnejší ako v bode 5 - podstata spočíva v tom, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. Žalobca ďalej poukázal na to, že minimálne od januára 2016 žalovaný predkladá spotrebiteľom na podpis formulárovú zmluvu, kde je RPMN uvedené presne, nie ako predpokladaná RPMN a teda v súčasnosti žalovaný nemá problém presne určiť RPMN a preto tvrdenia žalovaného považuje za účelové. Žalobca ďalej uviedol, že pokiaľ podstatné náležitosti Úverovej zmluvy obsahovalo až neskôr doručené Oznámenie o schválení úveru a toto nebolo podpísané žalobcom, nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nie je ho možné považovať za súčasť Úverovej zmluvy. Žalobca opätovne poukázal na skutočnosť, že žalovaný žalobcovi z úveru strhol poplatok za to, že by snáď niekedy v budúcnosti žiadal o odklad splátok a to všetko za poplatok 215,75 Eur (14,38 % z výšky úveru) pri úvere 1 500 Eur, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností v neprospech spotrebiteľa. Fiktívnu pohľadávku, resp. pohľadávku z neplatného právneho úkonu nie je možné započítať. Dohoda o poskytnutí služby nebola podpísaná osobitne a bola súčasťou hlavnej formulárovej zmluvy a žalobca ju nemal možnosť odmietnuť, keďže zmluva možnosť takejto voľby ani neposkytovala. Nie žalobca ako spotrebiteľ, ale žalovaný ako dodávateľ je povinný preukazovať individuálne dojednanie v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, čo doteraz nepreukázal. Tvrdenie žalovaného, že výška RPMN (69,01 %) môže byť nižšia ako výška úroku (70,01%) je logický nezmysel. Žalobca ďalej poukázal, že ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka nevyklučuje aplikáciu dobrých mravov pokiaľ ide o výšku odplaty spotrebiteľského úveru. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu

SR sp.zn. 5Cdo/26/2011, v ktorom súd uviedol, že neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. V prípade Úverovej zmluvy bola výška úrokov až 70,01 %, v čase kedy priemerná úroková sadzba bola 11,16 %, t.z. že výška úrokov podľa Úverovej zmluvy viac ako šesťnásobne prevýšila obvyklú mieru úrokov a nepochybne ide o úrok úžernický. Vzhľadom na uvedené žalobca trval na žalobe v celom rozsahu. K replike žalobca priložil prvú stranu anonymizovanej formulárovej Zmluvy spotrebiteľskom úvere žalovaného s neznámym subjektom.

6. V duplike doručenej tunajšiemu súdu dňa 13.09.2018 žalovaný taktiež zotrval na svojej argumentácii a poukázal na to, že k zmene údajov o RPMN nedošlo, nakoľko výsledná hodnota RPMN bola presne uvedená v bode 6 zmluvy a je irelevantné, akým spôsobom uzatvára žalovaný zmluvy v súčasnosti, nakoľko v minulosti žalovaný nedisponoval takým personálnym ani technickým zabezpečením, ktoré by mu v priebehu jedného dňa umožňovali vypočítať presnú hodnotu RPMN a získať všetky potrebné informácie z hľadiska celkového vyhodnotenia (analýzy) bonity žiadateľa o úver. Oznamenie o schválení úveru predstavuje len dokument informatívnej povahy a tento je len potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami. Žalovaný poprel tvrdenia žalobcu, že nemohol odmietnuť podpísanie Dohody o poskytnutí služby, nakoľko ak by ju nemal záujem uzavrieť, osobitne by ju nepodpísal. Ak žalobca spochybňuje správnosť výpočtu RPMN, žalovaný poukázal na to, že žalobca nepredložil žiadny dôkaz na podporu jeho tvrdení.

7. Dňa 26.10.2018 sa konalo pojednávanie a to v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, ktorí neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili (bez uvedenia relevantného dôvodu), avšak súhlasili s vykonaním pojednávania v neprítomnosti, s tým že žiadali o zamietnutie žaloby a priznanie nároku na náhradu trov konania. Žalobca zotrval na žalobe a odkázal na obsah jeho písomných podaní. Podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy bolo aj podpísanie Dohody o zrážkach zo mzdy, čo vyplýva aj z toho, že aj v súčasnosti vykonávajú zrážky zo mzdy žalobcu.

8. Podľa § 52 č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 52a Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

10. Podľa § 53 ods. 1 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods. 2 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

12. Podľa § 53 ods. 3 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 5 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 6 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

15. Podľa § 39 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 3 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa § 37 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 40 ods. 1 až 4 Obč. Z. v znení účinnom do 31.10.2015, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom.

19. Podľa § 43a Obč. Z. v znení neskorších predpisov, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

20. Podľa § 43c Obč. Z. v znení neskorších predpisov, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

21. Podľa § 44 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

22. Podľa § 44 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

23. Podľa § 54 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie

24. Podľa § 54 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta prvá veta zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom

úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

27. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

29. Podľa § 9 ods. 2 prvá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať :

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

30. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve

o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

32. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

33. Podľa § 9 ods. 7 (prvá veta pred bodkočiarkou) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona.

34. Podľa § 9 ods. 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.05.2014, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách.

35. Podľa § 295 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len ako „CSP“), súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

36. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Za nesporné medzi stranami sporu súd považoval nasledovné skutočnosti:

- (i) dňa 19.02.2014 žalobca podpísal návrh Úverovej zmluvy, v ktom boli vyplnené údaje v bode 5;
- (ii) dňa 25.02.2014 doplnil údaje do bodu 6 a podpísal návrh žalobcu na uzatvorenie Úverovej zmluvy žalovaný;
- (iii) žalovaný previedol na bankový účet žalobcu sumu 1 284,25 Eur a nie sumu 1 500 Eur, nakoľko si započítal sumu 215,75 Eur z titulu jeho pohľadávky podľa Dohody o poskytnutí služby;
- (iv) žalobca zaplatil žalovanému celkom 2 714,98 Eur, poslednú platbu dňa 08.09.2017.

41. Za sporné medzi stranami sporu súd považoval nasledovné otázky :

- (a) či Úverová zmluva spĺňa všetky zákonné náležitosti, nedodržanie ktorých by spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru;
- (b) či je Úverová zmluva v časti dojednaní o RPMN platná;
- (c) či bola platne uzavretá Dohoda o poskytovaní služieb;
- (d) či má žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom.

42. Súd vykonal dokazovanie v zmysle § 204 CSP listinnými dôkazmi, in concreto Úverovou zmluvou; Zmluvnými dojednaniaми; Oznámením o schválení úveru; Kartou klienta; Prehľadom priemerných úrokových sadzieb podľa NBS; Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. Štvrtrok 2013 (ďalej len ako „Súhrnné informácie o úveroch“) a Štandardnými európskymi informáciami. Pri hodnotení dôkazov sa súd zameril na sporné skutočnosti medzi stranami sporu, pričom po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žaloba je v plnom rozsahu dôvodná.

43. Pokiaľ ide o spornú otázku, či Úverová zmluva spĺňa alebo nespĺňa všetky obligatórne zákonné náležitosti, súd v prvom rade uvádza, že dospel k záveru, že k platnému uzavretiu Úverovej zmluvy ani nedošlo. V zmysle § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať zmluva o spotrebiteľskom úvere písomnú formu a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 predmetného zákona. Podstatné náležitosti zmluvy musia byť výsledkom zhodného prejavu vôle oboch zmluvných strán a nemôže byť ich určenie a doplnenie ponechané na svojvoľi veriteľa, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Kontraktačný mechanizmus uzatvárania zmlúv upravuje Obč. Z. v § 43a nasl., v zmysle ktorých ustanovení prijatie návrhu na uzavretie zmluvy (akceptácia) nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi (t.j. doručením akceptácie) a týmto okamihom je potom zmluva uzavretá. Pokiaľ prijatie návrhu obsahuje zmeny, je v zmysle § 44 ods. 2 Obč. Z. odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh a na uzavretie zmluvy sa potom vyžaduje akceptácia zmeneného návrhu zo strany pôvodného navrhovateľa (v danom prípade žalobcu), pričom jeho mlčanie alebo jeho nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie nového návrhu.

44. Z bodu 13 návrhu (žiadosti) zmluvy síce vyplýva, že k uzatvoreniu zmluvy dochádza (už) riadnym vyplnením a následným podpisom návrhu (žiadosti) všetkými stranami, podľa názoru súdu ale pre neplatnosť tohto zmluvného ustanovenia k uzatvoreniu zmluvy takýmto spôsobom nemohlo dôjsť. Neplatné je predmetné ustanovenie z dôvodu rozporu a obchádzania zákona (Obč. Z.). V zmysle § 54 ods. 1 Obč. Z. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd má za to, že citované (vopred žalovaným naformulované) ustanovenie bodu 13 žiadosti sa neprípustne odchyľuje od ust. § 43a nasl. Obč. Z. v neprospech spotrebiteľa, nakoľko veriteľovi (žalovanému) umožňuje doplniť v zásade akékoľvek údaje do bodu 6 žiadosti, ktoré nebudú korešpondovať s údajmi v (bode 5) návrhu (žiadosti) spotrebiteľa (žalobcu), pričom automaticky doplnením týchto údajov má dôjsť k uzatvoreniu zmluvy a navyš žalovaný ani nie je povinný doručiť túto zmluvu žalobcovi. V konaní síce bolo predložené Oznámenie o schválení úveru, ktoré má však podľa vyjadrenia samotného žalovaného výlučne informatívny charakter. Podľa vyjadrenia žalovaného má predmetné oznámenie byť tiež potvrdením zmluvne dojednaných ustanovení, s ktorým tvrdením sa však súd nemôže stotožniť, nakoľko v predmetnom oznámení sú uvedené úplne nové resp. iné údaje ako boli v žiadosti (návrhu) žalobcu na uzavretie zmluvy (najmä o dátume splatnosti prvej splátky a o dátume splatnosti poslednej splátky), ktoré údaje sú pritom obligatónnymi zákonnými náležitosťami samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

45. To, že predmetné ustanovenie bodu 13 návrhu (žiadosti) sa neprípustne odkláňa od ust. (§ 43a a nasl.) Obč. Z. o spôsobe uzavretia zmluvy v neprospech spotrebiteľa potvrdzuje aj skutočnosť, že podľa bodu 2.1 Zmluvných dojednaní (ktoré navyš nie sú ani podpísané a sú písané takmer nečitateľným drobným písmom) mal žalobca vopred súhlasiť s tým, aby žalovaný (veriteľ) schválil iné parametre požadovaného úveru ako uviedol žalobca v žiadosti (čo samo o sebe je odmietnutím návrhu v zmysle § 44 ods. 2 Obč. Z.) bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností žalovaného a tiež mal žalobca vopred súhlasiť s tým, aby bol termín splatnosti splátky v prípade akceptácie návrhu zo strany žalovaného stanovený (jednostranne) žalovaným na bližšie nekonkretizovaný deň (medzi v poradí 1.-15. dňom) a teda žalobca sa tak vopred vzdal práva poznať konkrétny deň splatnosti splátok ako jednej zo zákonných náležitostí zmluvy. Takisto mala byť stanovená jednostranne žalovaným aj splatnosť prvej splátky (medzi 1.-15. dňom nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru, tak že minimálne to bude 32 dní od poskytnutia úveru a nie viac ako 48 dní). Celková výška úveru (RPMN), taktiež obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mala byť (čl. 3, bod 3.1 Zmluvných dojednaní) žalobcovi (jednostranne) oznámená žalovaným podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných dojednaní. Čo sa týka výšky úrokov, Dlužník (žalobca) sa mal zaviazat' vopred platiť úroky uvedené nie v bode 5 žiadosti, ale v bode 6 žiadosti (bod 5.1 a 5.2 Zmluvných dojednaní), ktoré ale nesmel vyplniť (na tlačive žiadosti je poznámka „nevypĺňajte“) a dopĺňal ich následne veriteľ (žalovaný) a výšku týchto úrokov mal opäť následne len (jednostranne) oznámiť spotrebiteľovi (žalobcovi).

46. Podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných dojednaní tak mali byť konkrétne obligatórne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle (písomne) dohodnúť, len jednostranne určené žalovaným a tento ich mal následne len oznámiť žalobcovi. Je absolútne neprípustné a v neprospech spotrebiteľa (žalobcu),

aby takto malo dôjsť k uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy potom, ako veriteľ doplní do zmluvy, resp. uvedie v jednostrannom úkone (Oznámení o schválení úveru) nové alebo iné údaje, čo sa navyše nemalo považovať za porušenie povinnosti žalovaného a tieto (aj zmenené a nové doplnené údaje) mal žalovaný len oznámiť (jednostranným úkonom) žalobcovi.

47. V posudzovanej veci dňa 19.02.2014 žalobca podpísal predtlačný formulár (vyhotovený žalovaným) na uzavretie zmluvy, ktorý v bode 5 obsahoval údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere s poznámkou „vyplňte“ (hoci ho evidentne vyplnil sám žalovaný) a v bode 6 obsahoval údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere s poznámkou „nevypĺňajte“, ktoré až následne dňa 25.02.2014 doplnil (dopísal) taktiež žalovaný a ktoré údaje v bode 6 oproti údajom v bode 5 obsahovali zmeny a doplnenia - údaj RPMN sa zmenil z 63,32 % na 76,21 % a v bode 6 bol oproti bodu 5 doplnený nový údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania 5,25 %. Predmetné zmeny a doplnenia v bode 6 potom podľa názoru súdu spôsobili právny následok (§ 44 ods. 2 Obč. Z.) odmietnutia návrhu žalobcu zo strany žalovaného a následne išlo už o nový návrh zo strany žalovaného, pričom žalovaný v spore nepreukázal akceptáciu jeho nového návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu. Nečinnosť a mlčanie žalobcu pritom za akceptáciu nového návrhu (žalovaného) považovať nie je možné (§ 44 ods. 1 Obč. Z.).

48. Na základe skutočností uvedených vyššie má súd za to, že nedošlo k platnému uzavretiu (obligatórne písomnej) zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu svojich záverov súd poukazuje aj na v zásade rovnaké názory Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsudku č.k. 15Co/755/2015 zo dňa 27.01.2016 a Krajského súdu v Prešove v rozsudku č.k. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018.

49. Pokiaľ nebola platne uzavretá Úverová zmluva, nemohla byť platne uzavretá ani Dohoda o poskytnutí služieb, ktorá dohoda je podľa § 52a Obč. Z. závislou zmluvou na Úverovej zmluve. Z obsahu Dohody o poskytnutí služieb jednoznačne vyplýva, že na základe tejto dohody sa mali poskytovať „služby“ k uzavretej Úverovej zmluve. Pokiaľ nebola platne uzavretá Úverová zmluva, nemohlo platne dôjsť k uzavretiu ani tejto dohody.

50. Aj za predpokladu, že by bola Úverová zmluva uzatvorená platne (k čomu ale podľa názoru súdu nedošlo), existovali by nasledovné dôvody na vyhovieť žalobe v plnom rozsahu:

- a) Úverová zmluva nespĺňa obligatórne zákonné náležitosti podľa § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, čoho následkom by bola bezúčnosť úveru podľa § 11 predmetného zákona;
- b) dojednaná výška ročnej úrokovej sadzby 70,01 % je v rozpore s dobrými mravmi a teda išlo by o neplatné dojednanie;
- c) Dohoda o poskytnutí služieb je neplatná pre rozpor dobrými mravmi ako aj pre neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

51. Ako už bolo vyššie uvedené, konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej Úverovej zmluvy - najmä termín splatnosti splátok, termín konečnej splatnosti úveru a RPMN, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle dohodnúť, boli len jednostranne určené žalovaným (čo nemožno považovať za dojednanie zmluvných strán - dvojstranný právny úkon) a teda nedošlo k písomnej obojstrannej dohode zmluvných strán na týchto povinných náležitostiach spotrebiteľskej úverovej zmluvy, čo (v prípade platného uzavretia zmluvy) spôsobuje ex lege bezúčnosť úveru a jeho bezpoplatkovosť.

52. Pokiaľ v prípade podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaný odkazuje na Zmluvné dojednania (ktoré by podľa čl. 7 Úverovej zmluvy mali tvoriť jej neoddeliteľnú prílohu), súd konštatuje, že Zmluvné dojednania neboli podpísané. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/396/2014 zo dňa 10.02.2015, v ktorom súd skonštatoval, že Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ust. § 788 ods.3 Občianskeho zákonníka v prípade poisťnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poisťnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na obchodné podmienky. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené,

aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté v obchodných podmienkach, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto obchodné podmienky boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané. Súd tiež poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.11.2011, sp.zn. 2Cdo 245/2010, v zmysle ktorého „Ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté a pre ktoré zákon vyžaduje písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné.“ Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj vzhľadom na ustanovenie § 40 Obč. Z. má súd za to, že podstatné a zákonné náležitosti neboli písomne dojednané ani v Úverovej zmluve a ani Zmluvných podmienkach.

53. Úver z Úverovej zmluvy by za predpokladu jej platného uzavretia bol bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že je v nej uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (RPMN). V zmluve uvedená RPMN nekorešponduje so skutočnou RPMN, nakoľko Úverová zmluva v časti RPMN nezohľadňuje aj náklady (215,75 Eur) na základe Dohody o službách ako služby doplnkovej, tak ako to ukladá § 2 písm. g/ a i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, čo súd považoval za zavádzajúce (klamlivé) vo vzťahu k žalobcovi (spotrebiteľovi) a v jeho neprospech. Navyiac, v bode 6 Úverovej zmluvy je uvedený údaj o úrokovej sadzbe 70,01 % a RPMN len 69,01 %, čo je matematický i logický nezmysel, nakoľko RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako je výška úrokovej sadzby. RPMN je tak uvedená v zmluve nesprávne a v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, čo (v prípade platného uzavretia zmluvy) spôsobuje taktiež ex lege bezúročnosť úveru a jeho bezpoplatkovosť.

54. Dojednanie o výške ročnej úrokovej sadzby 70,01 % (a pri revolvingovom úvere 76,21%) považoval súd za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko podľa Prehľadu priemerných úrokových sadzieb podľa NBS v období 02/2014 bola priemerná výška ročnej úrokovej miery 11,16 % a teda dojednaná výška úrokov takmer 7-násobne prevyšuje obvyklú mieru úrokov pri spotrebiteľských úveroch v danom čase, čo súd považuje za výšku úrokov úžernícku a v rozpore s dobrými mravmi, s následkom neplatnosti takéhoto dojednania. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že obvyklá výška odplaty v danom období bola 46,30 % a táto nebola podstatne prevýšená, nakoľko podľa súdnej praxe sa podstatné prevýšenie odplaty považuje navýšenia o 25 - 27 %, súd uvádza, že z listinného dôkazu predloženého samotným žalovaným Štandardné európske informácie vyplýva, že na poskytnutie úveru sa vyžadovalo uzavretie Dohody o zrážkach zo mzdy (čo potvrdil aj žalobca na pojednávaní, nakoľko aj v súčasnosti sú mu v prospech žalovaného vykonávané zrážky zo mzdy) a nie je potom pravdivé tvrdenie žalovaného, že priemerná výška RPMN v danom období pre tento typ úveru bola 46,30 %, nakoľko v danom čase bola pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením (ktorým je podľa § 551 Občianskeho zákonníka aj Dohoda o zrážkach zo mzdy) priemerná výška RPMN len 29,22 % a teda navýšenie odplaty (RPMN) bolo v danom prípade až o 40,79 % oproti priemernej výške RPMN v danom období.

55. Pokiaľ ide o Dohodu o poskytnutí služieb, súd túto dohodu považuje za neplatnú v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák., § 39 Obč. Z. a v zmysle § 53 Obč. zák., nakoľko boli žalobcovi zo strany žalovaného tieto „doplnkové služby“ nanútené a nedošlo k slobodnému prejavu vôle zo strany žalobcu, tieto služby neboli individuálne so žalobcom dojednané a žalovaný opak nepreukázal a táto dohoda sa prieči aj dobrým mravom. V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že v ten istý deň žalobca podpísal dva návrhy zmlúv s identickým obsahom, na rovnakú výšku úveru a s dvoma dohodami o poskytnutí služieb (pozn. súdu ide o predmet konania vedený tunajším súdom pod sp.zn. 19Csp/125/2018), ktoré žalovaný podpisoval taktiež v rovnaký deň. Je zrejme, že mohla byť uzatváraná jedna úverová zmluva na sumu 3 000 Eur (a nie dve zmluvy každá po 1 500 Eur) v ten istý deň, čo len svedčí o tom, že faktickým účelom Dohody o poskytnutí služieb bolo dvakrát od žalobcu „vytiahnuť“ poplatok za „služby“, teda dvakrát po 215,75 Eur, o ktoré sumy sa potom ponížili obidva úvery (tieto poplatky boli splatné už poskytnutím úverov) a teda reálna výška poskytnutých úverov nebola 2 x po 1 500 Eur, ale len 2 x po 1 284,25 Eur. Žalobca mal na základe predmetnej dohody zaplatiť sumu 215,75 Eur a to za to, že si môže za splnenia konkretizovaných podmienok odložiť maximálne tri splátky v celkovej sume (241,11 Eur) takmer sa rovnajúcej výške samotného poplatku, avšak tieto tri splátky by musel aj tak následne zaplatiť. Je pritom zrejme, že poplatky (2 x 215,75 Eur a pri revolvingu 2 x 112,08 Eur) mal žalobca vopred (už pri poskytnutí úveru) zaplatiť aj v prípade, že by reálne k poskytnutiu žiadnych „služieb“ zo strany žalovaného počas trvania zmluvného vzťahu nedošlo a teda žalobca by reálne takéto „protiplnenie“ za svoje platby ani nemusel dostať. Žalovaný podľa názoru súdu žalobcovi „vnútil“ aj iný úkon ako ten, ktorý bol pri podpise Úverovej zmluvy vo sfére záujmu žalobcu, ktorý len podpisoval žalovaným vopred pripravené

formulárové zmluvy, bez možnosti zasiahnuť do ich obsahu, pričom žalovaný v spore nepreukázal individuálne dojednanie týchto ustanovení. Žalovaným vopred pripravené a predtlačené inkorporačné klauzuly o prehláseniach žalobcu o dobrovoľnosti služieb nie sú dôkazom o individuálnom dojednaní (žalobca nemal možnosť znenie týchto klauzúl ovplyvniť). Nemožno opomenúť skutočnosť, že súdu je z jeho vlastnej činnosti známe, že spotrebiteľia o takýto druh služby žalovaného reálne „nežiadali“, avšak keby predpripravenú formulárovú žiadosť o uzavretie takejto dohody nepodpísali, úver by im nebol poskytnutý a teda nemali možnosť takéto „služby“ odmietnuť. Na podporu svojho záveru súd poukazuje na rovnaké závery Krajského súdu v Prešove v rozsudku č.k. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/39/2016 z 23.02.2016. Pokiaľ ide o dojednanie zmluvných strán (bod 8.4 Úverovej zmluvy) ohľadom započítania predmetných poplatkov ku dňu poskytnutia úveru, súd považuje za potrebné uviesť, že podľa jeho názoru ide opäť o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko takéto dojednanie bolo predpripravené na zmluvnou formulári a je obsiahnuté tiež v Zmluvných dojednaniach a teda žalobca nemal reálnu možnosť ovplyvniť obsah takéhoto dojednania. V tejto súvislosti súd poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/130/2017 z 28.11.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 10C/53/2016-38 z 23.05.2017 a ktorým súd určil, že predmetné ustanovenie o odplate a jej splatnosti a započítaní je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Navyiac, v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 6Sžo 21/2013 z 27.11.2013, ak veriteľ do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj poplatok za poskytnutie pôžičky, ide o postup v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe - k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú prax a súčasne ju zakazuje.

56. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný reálne poskytol (previedol na bankový účet žalobcu) sumu 1 284,25 Eur a že žalobca uhradil žalovanému celkom sumu 2 714,98 Eur (poslednú platbu dňa 08.09.2017), čo je o 1 430,73 Eur viac, ako žalobcovi poskytol žalovaný. Vzhľadom na uvedené nesporné skutočnosti medzi stranami sporu a vzhľadom na záver súdu o neplatnom uzavretí Úverovej zmluvy a neplatnom uzavretí Dohody o poskytnutí služieb, dospel súd k záveru, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 430,73 Eur a na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške (5% ročne) z tejto sumy odo dňa 09.09.2017 je dôvodný a preto zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy žalobcovi (výrok I.).

57. Žalobca mal v spore úplný úspech a preto mu súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v miere 100 % (výrok II.), pričom o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie

prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.